

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

## **Conferentiæ Theologico Morales**

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum  
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,  
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

**Sargar, Elisaeus**

**Augustæ Vindelicorum, 1720**

Conferentia XLVII. Qualis cognitio requiritur ad actum humanum ?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41214**

ergo vitam, ut & tu vivas, & diligas Dominum Deum tuum. Josue 24. Optio vobis datur eligite vobis, quod placet. & in nova lege. Luc. 9. Si quis vult venire post me, &c. 1: Cor. 7. Quod vult, faciat, non peccat: nam qui statuit in corde suo firmus: habens necessitatem, potestatem autem habens voluntatis sua, &c. Quæ omnia non tantum probant dari liberum arbitrium, sed insuper illud consistere in libertate agendi vel non agendi, vel etiam contrarium agendi.

Jam ergo libertas illa, quæ habitis requisitis ad agendum, potest agere & non agere, vocatur libertas exercitii, & Contractionis; quia est indifferentia ad duo contradictiones, scilicet agere, non agere, velle, non velle. Alia autem indifferentia ad actus contrarios, quæ voluntas habitis omnibus ad agendum requisitis, potest sic agere, vel oppositum agere, seu hunc, vel alium contrarium actum exercere circa idem objectum, dicitur Libertas contrarietas & specificationis, quia est ad actus specie diversos, & positivè cantrarios; ut velle, nolle; amare, odiisse; consentire, dissentire, &c. His prænotatis sit

## CONFERTIA XLVII.

Qualis cognitio requiritur ad actum humanum?

**R**ESOLUTIO; ad actum humanum moraliter bonum vel malum requiritur advertentia ad ipsum actum 2. cognitio omnium ad eum, qua talis est, concurrentium. 3. aliqua deliberatio (formalis vel virtualis) & 4. saltem ut  
Pars II. F bonus

bonus esse possit, judicium practicum de honestate  
actus. Certa apud omnes.

Probatur prima pars: requiritur advertentia ad  
ipsum actum. Nam actus humanus debet esse in  
pleno dominio & potestate operantis, ut nimis  
eum elicere vel non elicere, continuare vel abrum-  
pere possit: hoc autem fieri nequit, nisi advertat  
ad ipsum actum: igitur, &c. Et hinc primae in-  
tellectus cogitationes, & motus primò primi, qui  
ex sola apprehensione objecti absque ulla sui ad-  
vertentia in voluntate vel appetitu sensitivo exur-  
gunt, ut iræ, delectationes, &c. non possunt  
esse actus humani, nec liberi, nec boni nec mali  
moraliter; consequenter ad hoc requiritur adver-  
tentia ad ipsum actum, ut nimis quis sciat vel  
advertisat se talem actum, bonum vel malum, eli-  
cere vel habere.

Probatur II. pars: requiritur cognitio omnino  
ad eum actum, quæ talis est, concurrentium; utpote  
objecti & circumstantiarum: quia actus huma-  
nus debet voluntariè tendere in objectum, ideo-  
que objectum debet esse volitum, & consequen-  
ter præcognitum ut tale, scilicet ut affectum his  
circumstantiis, in quantum ad actum humanum,  
bonum vel malum, concurrit; alioquin quacun-  
que ratione aliquid ad actum concurrens non est  
cognitum, etiam non est volitum, eadem ratione  
actus non erit voluntarius, nec consequenter hu-  
manus, bonus vel malus. E. g. Bratus occidit  
Patrem gladio. Ad hoc ergo, ut actus ille parci-  
dii sit humanus & voluntarius, debet in primis  
cognitum esse objectum, ut nimis sciverit esse ho-

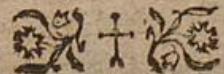
minem,

minem, quem percutit, & non putatam feram : deinde debet cognita fuisse Circumstantia illa, quid: pimirum hominem illum esse Patrem suum : ho- minem illum esse Patrem suum : denique debet esse cognitum instrumentum, scilicet se gladio per- cutere, & non putato baculo ; alioquin in primo occiso erit, non homicidium : in secundo homicidium quidem, non parricidium : in tertio denique percussio tantum, & non occiso erit voluntaria & actus humanus.

Probatur tertia pars : requiritur aliqua delibera-  
tio: quia actus humanus debet tendere in objec-  
tum, ut practicè cognitum secundum suam bo-  
nitatem vel malitiam ( nihil enim volitum, nisi  
præcognitum ) atqui non potest practicè cognos-  
ci, ut operabile secundum bonitatem vel malitiam  
absque aliqua deliberatione ; cum nullum objec-  
tum particulare homini in hac vita proponatur &  
apparet ita omni ex parte bonum, adeoque hic &  
nunc necessario prosequendum, quin simul appa-  
reat admixta aliqua ratio mali, & econtrà. v. g.  
Intellectus in objectis virtutum proponit quidem  
rationem boni honesti, propter quam appetenda  
sint; simul tamen mox reperit rationem aliquam  
mali, utpotè molestiae, difficultatis, contrarietatis  
ad appetitum, &c. propter quam fugienda vi-  
deantur. Similiter in objectis vitiorum, propo-  
nit rationem mali inhonesti, seu turpitudinem &  
reatum, propter quam rationem fugienda sint:  
at occurrit simul aliqua ratio boni convenientis,  
utilis vel delectabilis, &c. & propterea amplec-  
tenda videantur: quare tunc humanæ rationis offi-

cium est, conferre utrinque rationes convenientiae & inconvenientiae, & sic deliberare, quid cui in operatione præferendum sit: & sic ergo ad actum humanum, ut voluntarius fiat bene vel male, requiritur deliberatio aliqua formalis vel virtualis. Et hinc

Probatur IV. pars: saltem ut bonus esse possit actus humanus, requiritur judicium practicum de honestate actus: quo nimur intellectus post deliberationem in utramque partem practice concludat: hic & nunc hoc esse bonum ac licitum, hoc vero malum ac illicitum. e. g. *Est consulatio practica an occasio furti 1000. florenorum mihi oblata sic hic & nunc amplectenda ob rationes utilitatis, an verò repudianda ob rationes inconvenientiae & malitiæ propositas; atque hoc est dubium practicum subsumit synderesis, omne malum est fugiendum; atque exinde ratio practice concludit, hoc futurum emittendum esse ut simpliciter malum; quæ praedicta conclusio seu dictamen practicum est, ipsa recta conscientia.* Hinc ergo patet, quod absque illo judicio practico (stante deliberatione) intellectus maneret adhuc dubius: cum dubio autem practico de honestate actus, non potest fieri actus bonus, sed semper malus, juxta dicta super conscientia dubia: *igitur ad bonitatem actus humani requiritur judicium practicum de honestate actus; quæ est quarta pars resolutionis probatæ.*



CON-